

ще седнете далечъ отъ менъ да наблюдавате какъ азъ ще се срѣщна съ мечката, какъ ще се разговарямъ съ нея. По сѣщия начинъ ще постѣпите и вие. Единъ законъ е. Тази мечка, вие още не разбирате нейното естество. Има начини, чрѣзъ които вие може да влѣзете въ разговоръ, въ съприкосновение съ мечката, да се разговаряте приятелски съ нея. Азъ като я срѣщна на пѣтя, ще седна, и мечката ще седне до мене. Ще я питамъ: какъ ти е халътъ, какъ поминавашъ въ гората, дѣцата ти какъ сѣ, съ хората какъ поминавашъ? Тя ще се приближи при менъ, ще постави лапата си върху ми, ще ме поближе съ езика си, и послѣ ще каже — „добръ съмъ“. Азъ ще я потупамъ по главата малко. Туй сѣщество има съзнание, то е единъ духъ, който е слѣзълъ при такива неблагоприятни условия и сега усѣща че има едно сѣщество, което го разбира, и ще се разположи. — Мечката много обича и много мрази. Горещо сърце има мечката, но намрази ли нѣкого, тя е неукротима; обидишъ ли я веднѣжъ, тя не забравя обидата. Та казвамъ, то е цѣло изкуство човѣкъ да влѣзе въ положението на извѣстно животно. Вие ще изучавате този законъ, да влѣзете въ положението единъ на другъ. Видишъ нѣкой ученикъ разтревоженъ, нѣщо го мѣчи, не го питай, какво имашъ, Влѣзъ въ по-